

په اوربند او په اوربند پورې اړوندو تړونونو کې
جنسيتي مسايلو ته ځواب ويونکي بهيرونه

لومړی لارښود

۱۶ جوزا ۱۳۸۱

 **UN
WOMEN**

د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د بشري حقونو یو ملي بنسټ دی چې د هیواد په کچه د بشري حقونو د پراختیا او ملاتړ په برخه کې فعالیت کوي. د بن د کنفرانس د پریکړه لیک او د افغانستان د جمهور رئیس د فرمان پر اساس جوړ شو، او وروسته د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت د اساسي قانون د ۵۸ مادې په حکم، د افغانستان د دولت په چوکاټ کې د یوې خپلواکې ادارې په توګه، په افغانستان کې د بشري حقونو د رعایت د څارنې، ښه والي او ملاتړ په منظور، د اساسي قانون له ملاتړ برخمن شو "هر څوک کولی شي د خپلو بشري حقونو د نقض په صورت کې دې کمیسیون ته شکایت وکړي. کمیسیون کولی شي د افرادو بشري حقونو د نقض موارد، مربوطه قانوني څانګو ته راجع کړي او د هغوی له حقوقو څخه دفاع وکړي." (د افغانستان اسلامي جمهوریت د اساسي قانون ۵۸ ماده ۱۳۸۲).

په افغانستان کې د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو دفتر د ملګرو ملتونو سازمان مربوط دی، د جنډر مساوات او د ښځو ځواکمنولو فعالیت کوي. دا په ټوله نړۍ کې د ښځو او انجونو حقونو ملاتړ کوي او په نړۍ کې د میرمنو اړتیاو په نښه کولو او د پرمختګ موخه تاسیس شوی.

© ۲۰۲۱ په افغانستان کې د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو دفتر. ټول حقوق د خپرونکي لپاره خوندي دي. په افغانستان کې خپریځی
لیکوال: روشنی منون

په دې خپرونه کې څرګند شوي نظریات د لیکوالې مربوط او په افغانستان کې د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو دفتر او د ملګرو ملتونو پوری اړوند ارګانانو نظریات نه منعکس کوي.

ښځې په نړيواله کچه تل د کرکېچنو او لانجو په لومړۍ کرښه کې وي. آن هغوی ډېری وختونه د ښکېلو غاړو ترمنځ د اوربند د څرنگوالي او د جگړې د پایته رسېدو په اړه خبرو- اترو په برخه کې هم د خبرې - اتري کونکو ډلو د مشرانو يا غړيو په توگه کار کوي. خو له دې سره سره ډېری وختونه د هغوی مهارتونه او يا لومړيتوبونه په اوربند پورې په اړوندو هوکړه ليکونو او د څار او نظارت په ميکانيزمونو کې څنډې ته کېږي. د دغه څنډې ته کولو لامل په معمولي توگه له دې فرضيې سره تړلی دی چې د اوربند به اړه خبرې - اتري تخنیکي پوهه او پوځي مهارتونه غواړي. د همدې لامل له مخې له معمول سره سم ښځې په سوله پورې د اړوندو پروسو په وروستيو پړاونو کې دغه بهير ته داخلېږي.

ښځو په افغانستان کې د اوربند غوښتنې په اړه ستر کمپاينونه ترسره کړي دي. په دې وروستيو کې، او د ۲۰۲۱ کال په جنوري مياشت کې شاوخوا ۷۰۰ ښځې په کابل، او همدشان له ۱۰۰ څخه تر ۷۰ ښځې د افغانستان په ۳۳ ولايتونو کې راغونډې شوي وې، او د سمدستي اوربند د رامنځته کېدو په موخه يې (د سولې لپاره اوربند CeasefireforPeace) په نوم کمپاين ترسره کړ. افغان مېرمنو همدشان په افغانستان کې د (افغانستان - د ښځو له حقونو څخه دفاع - د اوربند غوښتنه) په نوم د عدالت غوښتنې يو پر ليکه يا آنلاين کمپاين ترسره کړ. هغوی د عدالت غوښتنې په دغه کمپاين کې د سولې د خبرو - اترو د دوام لپاره د يو شرط په توگه د سمدستي اوربند غوښتنه وکړه.

دغه لارښود پر دې ټينگار کوي چې تلپاتې، پراخې او سراسري سولې ته د رسېدو په موخه د اوربند په خبرو- اترو کې په جنسيت پورې د اړوندو موضوعاتو شاملول هم اړين دي. دغه لارښود ۹ هغه وړانديزونه په ځان کې رانغاړي چې په اوربند پورې په اړوندو خبرو - اترو کې له جنسيت د تړلو موضوعگانو اړتياوو ته د ځواب ويلو په برخه کې ډاډ ترلاسه کړل شي:

- په نښتو او جگړو پورې اړوند جنسيتي تاوتریخوالي، پر جنسيت ولاړو تاوتریخوالو، او په جنسيت پورې په اړوندو هډفي بریدونو کې چې پر ناپوځي وگړو ترسره کېږي، په څرگنده توگه د هغو تاوتریخوالو د يو ډول په توگه ياد کړل شي چې د اوربند د ماتېدو په پايله کې رامنځته کېږي. ددې ترڅنگ دې دغه ډول تاوتریخوالي د هغو موضوعگانو په لیست کې ځای پر کړل شي چې د څار او نظارت وړ دي.
- د شخصي امنیت په اړه اندېښنو ته بايد ژر تر ژره رسيدگي وشي. دغه موضوع دي د اوربند په اړه د خبرو- اترو په برخه کې هم په پام کې ونيول شي.
- د "خلاقانه ابهام" يا د هغې کمزورې ژبې چې د هغو تاوتریخوالو په برخه کې کارول کېږي چې په ځانگړې توگه ښځې تر خپل اغېز لاندې راولي، مخنيوی وشي، او په دغو تاوتریخوالو پورې اړوندو پايلو ته د نه پاملرنې په اړه بايد د رویتيا په برخه کې ډاډ ترلاسه کړل شي.
- په کار ده چې د ښځو د خوندیتوب په برخه کې د بشردوستانه اصولو، نړيوالو قوانينو او محلي قوانينو پر بنسټ کړنې ترسره شي او په دې توگه ښځې هم د ناپوځي وگړو او هم د ښځو په توگه خوندي کړل شي.
- امن ته د لاسرسي او له قيد او شرط پرته بشردوستانه مقرراتو په برخه کې بايد له مقطعي مقرراتو څخه گټه واخيستل شي او په دې توگه د ښځو، نجونو، هلکانو او سړيو بېلابېلې اړتياوې په نظر کې ونيول شي.
- په امنيتي ترتيباتو کې چې د امنيتي ځواکونو لپاره د کړنې قواعد هم پکې شامل دي، بايد په لانجو پورې د اړوندو جنسيستي، او د ښځو پر وړاندې د نورو تاوتریخوالو ترسره کول منع کړل شي، او د دغو کړنو جزا دي وټاکل شي.
- په امنيتي ترتيباتو کې چې د امنيتي ځواکونو لپاره د سلوک او رفتار قواعد پکې شامل دي، بايد په لانجو پورې اړوند جنسيتي تاوتریخوالی، او د ښځو پر وړاندې د تاوتریخوالي نور ډولونه منع کړل شي او دغو تاوتریخوالو ته جزا وټاکل شي.
- د امکان په صورت کې دې په هغو هوکړه ليکونو، او وروسته هغو کمېټو کې چې پر سوله او اوربند د څار او نظارت په موخه جوړېږي، د ښځو لپاره يوه ونډه (لږ تر لږه ۳۰ سلنه)، په پام کې ونيول شي.

- د داسې رسمي پروسو يا سلا - مشورې ورکولو پروسو رامنځته کول چې د خبرو - اترو په پروسه کې ښخ رول ولري. دغه سلا - مشورې کولای شي چې د بېلابېلو پارکو يا قشرونو ښځې پر دې وتوانوي چې خپل اړوند مسائل شريک کړي، په اجندا کې يې ځای پر کړي او مشترک ورته ونيسي.

د "اوربند، او جنسيتي اړتياوو ته ځواب ويونکي د اوربند هوکړه لیکونه" په اړه د تلپاتې سولې دغه لارښود د افغانستان د بشري حقونو د کميسيون او د ښځو لپاره د ملګرو ملتونو د ادارې له خوا په شريکه چمتو کړل شوی دی. دغه لارښود د يو شمېر هغو موضوعي لارښودونو يوه برخه ده چې په افغانستان کې له نړيوالو چوکاټونو د ګټې اخيستنې او مناسبو نړيوالو روشنو په برخه کې چمتو کړل شوي دي. د دغو لارښودونو موخه د خبرو - اترو ټيمو او نورو ښکېلو شريکانو ته په سولې پورې اړوند په هر ډول هوکړه لیکونو کې په جنسيت پورې د اړوندو موضوعگانو د شاملېدو په اړه د ستراتيژيکو روشنو وړاندي کول ده. په دغه لارښود کې ځای پر ځای شوي توصيې د ښځو د مدني ټولنو د شبکو له لومړيتوبونو او حمايتي پيغامونو سره همېرغي دي، ځکه هغوی د سولې په پروسه کې د لډېر رول، مشارکت، اجرايوي ميکانيزمونو، څار او نظارت غوښتنه کوي.

۱. په اوربند کې جنسیتي مسايلو ته ځواب ویونکي مقررات: د سولې په بهیرونو کې له پامه غورځېدلی اړخ

ښځې هر وخت په شخړو او بحرانونو کې د ځواب ویلو په لومړۍ کړشه کې پاتې شوې دي، خو لا هم په اوربند پورې اړوند تړونونه او نظاري مېکانیزمونه د سولې او جگړې جنسیتي اړخونه نه دي رانغښتي او دا برخه پکې خواره ده. د ۱۹۹۰ او ۲۰۱۶ کلونو تر منځ د سولې په ۲۶۷ لاسلیک شویو تړونونو کې یوازې په ۲۹ تړونونو کې د جنسیتي برابرۍ مقررات مراعت شوي وو. دا په داسې حال کې ده چې تر ۲۰۰۰ کال وړاندې د جنسیت موضوع یوازې د سولې په شپږو تړونونو کې یاده شوې وه (Forster and Bell, ۲۰۱۹: ۵). په حقیقت کې، د سولې د تړونونو د نورو برخو په پرتله، د اوربند په تړونونو کې د جنسیتي برابرۍ مقررات نیم په نیمه کم راغلي دي (۱۱ سلنه) او په نورو برخو لکه ضمني، متمم، او تطبیقي تړونونو کې دا فیصدي ۲۱ سلنه ده. (Ibid)

څنګه چې دا موضوع هر وخت له تړونونو بهر پاتې شوې ده، یوه عامه توضیح یې داسې ده چې وایي اوربند د پوځي عملیاتو او تجهیزاتو تخنیکي پوهه غواړي او دا پوهه به یوازې وسله والې ډلې لري؛ البته دا رساله دغه توضیح نه مني. (Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶). دا لارښود داسې نه انگېري چې ګواکې ښځې اړین تخنیکي مهارتونه نه لري، بلکې وایي چې د دې مهارتونو له لرلو سره سره، دوی ډېری وخت د سختو امنیتي پرېکړو په اړه له تصمیم نیولو څخه بې برخې کېږي. همدا لامل دی چې د سولې د بهیر درېیمګړي او اسانچاري غواړي ښځې د سولې د بهیر وروستیو پړاوونو ته وځنډوي، خو شواهد ښيي چې په ډېرو جګړو کې مصلحو مېرمنو د اوربند او سیمه ییزې متارکې د تړونونو د رامنځته کولو لپاره لومړني ګامونه اخیستي دي. د بېلګې په ډول، کله چې په ۲۰۱۹ کې په افغانستان کې د اوربند په ملاتړ د راټولېدو غږ وشو – البته افغان حکومت له پخوا څخه اوربند خپل لومړیتوب یاد کړی و- د هېواد له ګوټ ګوټ څخه ۳۰۰۰ مېرمنې راټولې شوې او د سولې لپاره د ښځو په ملي اجماع کې یې وویل چې بېړنۍ اوربند غواړي. د اوربند بشپړ تړون د ټولو لپاره د تلپاتې او تر لاسه کېدونکې سولې اساس دی چې د ښځو او همدارنګه د مذهبي او قومي لږکیو حقونه او مصونیت خوندي کوي. په دې وروستیو کې، او د ۲۰۲۱ کال په جنوري میاشت کې شاوخوا ۷۰۰ ښځې په کابل، او همدشان له ۱۰۰ څخه تر ۷۰ ښځې د افغانستان په ۳۳ ولایتونو کې راغونډې شوي وې، او د سمدستي اوربند د رامنځته کېدو په موخه یې (د سولې لپاره اوربند #CeasefireforPeace) په نوم کمپاین ترسره کړ. افغان مېرمنو همداشان په افغانستان کې د (افغانستان – د ښځو له حقونو څخه دفاع – د اوربند غوښتنه) په نوم د عدالت غوښتنې یو پر لیکه یا آنلاین کمپاین ترسره کړ. هغوی د عدالت غوښتنې په دغه کمپاین کې د سولې د خپرېدو – اترو د دوام لپاره د یو شرط په توګه د سمدستي اوربند غوښتنه وکړه.^۱

لومړۍ چوکاټ.

هغه پوښتنې چې په دې رساله کې خپرل شوې دي

- د سولې په پروسه او په تېره بیا د اوربند په تړونونو کې د جنسیت مسأله ولې مهمه ده؟
- د اوربند په مذاکراتو کې مېرمنو ته ونډه ورکول ولې مهم دي؟
- مېرمنې د اوربند په مذاکراتو او پروسو کې څنګه اغېزناکه ونډه څنګه اخیستلای شي، یعنې هغه بالقوه ستراتیژياني کومې دي چې د اوربند په مذاکراتو کې د جنسیتي مسايلو رانغاړونکې مقررات ډاډمنوي؟

په دې منظور، د ملګرو ملتونو د امنیت شورا (UNSCR) د ۲۰۰۰ کال ۱۳۵۲ ګڼه پرېکړه لیک، د دې شورا له ۹ نورو ورپسې پرېکړه لیکونو سره، چې د ښځو، سولې او امنیت (WPS) په اجندا اړوند وو، یو نړیوال اصل رامنځته کوي. سره له دې چې دغه اصل الزامي نه دی، خو د همدې اصل

له امله د شخړو د هواری او د سولې په پروسو کې د ښځو مصلحانه نقش او جنسیتي اړخونه په رسمیت پېژندل شوي دي. دغه اصل وایي چې د سولې او امنیت لپاره هلې ځلې به یوازې هغه مهال تلپاتې وي چې مېرمنې د شخړې له مخنیوي څخه رانیولې د شخړې تر هواري پورې د سولې په ټول بهیر کې برابر ونډه ولري، خو دغه شورا تأییدوي چې په ځینو خاصو هېوادونو، په تېره بیا په افغانستان، کې د دې اجندا عملي کول له ننګونو ډک دي. سره له دې چې د امنیت شورا خپل سیاسي دریځ غځولی دی چې جنسیتي مسايلو ته پام کول په هېواد کې د تلپاتې او اوږدمهاله سولې او امنیت په تر لاسه کولو کې د مرکزي اهمیت لرونکی وپېژندل شي، خو بیا هم د ښځو د سولې او امنیت اجندا تر دې دمه په هېواد کې د پام

^۱ <https://www.change.org/p/government-of-afghanistan-afghanistan-protect-women-s-rights-demand-ceasefire-656cfd5f-2235-4d4c-9a7b-caf83ca919a4>

ور مهم گامونه نه دي اخیستي او ښځې لا هم ځورېږي؛ نو د سولې په اړه راتلونکې بین الافغاني خبرې اترې د ښځو لپاره ارزښتمن فرصت برابروي چې په دې پروسه کې دې لا زیاته ونډه وغواړي او په مذاکراتو کې د خپلو لیدلوریو او اندېښنو له منعکس کېدو څخه ډاډمنې شي. د دې لنډې رسالې پاتې برخه به د اوربند د تړون موخه او اهمیت وڅېړي، چې په افغانستان کې د اوربند لپاره د مذاکراتو اړتیا رانغاړي. بیا به تر دې وړاندې چې د نړۍ په گوټ گوټ کې د اوربند په مذاکراتو کې د ښځو د گډون اړوند مثالونه راوسپړي، د سولې په تړونونو کې د جنسیتي مسايلو یوه رانغاړونکې قضیه لنډه څرگنده کړي. په پای کې به د اوربند د مذاکراتو، څارنې او عملي کولو په موډلونو کې د ښځو د اغېزناک گډون د اسانولو لپاره ځینې سپارښتنې وړاندې کړي. دا رساله له دې فرضيې څخه راپیلېږي چې د لا زیات مشارکت او گډون د اسانولو لپاره د ورننوتلو گټې محدودې لارې وي. همدارنګه په افغانستان کې د اوربند په مذاکراتو او په پایله کې یې د سولې په پروسه کې د جنسیتي مسايلو رانغاړونکې لیدلوری بیانوي. دا رساله پر دې استدلال کوي چې د نړۍ په گوټ گوټ کې په هغو ځایونو کې چې د شخړې د بیا راګرځېدو ګواښ زیات وي،^۲ د سولې په پروسه او په تېره بیا د اوربند په مذاکراتو کې د ښځو گډون د اوږدمهاله او تلپاتې تړون او د سولې د دوام سبب کېدلای شي.

۲. په افغانستان کې د مرګونو او وړانیو څپه: د اوربند پېړنۍ اړتیا

د افغانستان د څلوېښت کلنې جګړې په بهیر کې ښځې ډېرې ځورېدلې دي. د طالبانو د واکمنۍ راپرځېدو راهیسې، افغان ښځې سولې او برابري ته د رسېدو لپاره د هڅو په لومړي کتار کې درېدلې.

موندنو دا ښودلې چې د جګړې له امله ښځو ته ډېر زیانونه اوښتي. د بېلګې په توګه د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو مرستندویه پلاوي (یوناما) یوې موندنې ښودلې چې، یوازې د ۲۰۱۹ کال د جنوري له لومړۍ نېټې تر دسمبر ۳۱ پورې، شاوخوا ۱۲۰۲ ښځو ته مرګ او ژوبله اوښتي چې له دغې جملې څخه، ۳۴۵ تنه یې وژل شوي او ۸۵۷ نورې یې ټپیان شوې دي. دا موندنې د ۲۰۱۸ کال د موندنو په پرتله ۴ سلنه زیاتوالی ښيي. په ۲۰۲۰ کال کې بیا د مرګ ژوبلې کچه کې په ټولیزه توګه کمښت تر سترګو کیږي. په دې کال کې له ۱۱۴۶ ثبت شوي آمارو له جملې څخه ۳۹۰ مړي او ۷۵۶ یې ټپیان دي. له بلې خوا، په همدې کال کې ښځو او ماشومانو ته ډېره مرګ او ژوبله اوښتي و. د یوناما د ۲۰۲۰ کال د موندنو پر بنسټ، د ښځو مرګ ژوبله کې ۱۳ سلنه زیاتوالی (UNAMA and OCHRCHR، ۲۰۲۱: ۱۳) راغلی چې پکښې ۴۳ سلنه ملکي تلفات ښځو او ماشومانو اوښتي ده. (ibid) د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د راپور پر اساس، په ۲۰۲۰ کال کې ۸۴۷ ملکي ښځو ته تلفات اوښتي چې له دې جملې څخه یې ۳۳۰ تنه ښځې وژل شوي او ۵۱۷ نور یې ټپیان شوي دي. د نوموړي کمیسیون د څرګندونو پر بنسټ په ۲۰۲۰ کال کې په هر ۲۴ ساعتونو کې په اوسط ډول ۸ ملکي وګړي وژل شوي او ۱۵ نور هم ټپیان شوي دي. (AIHRC، ۲۰۲۱: ۱)

د یوناما لخوا مستند شوي راپورونه ښيي چې د ۲۰۲۰ کال د جنوري له لومړۍ نېټې د دسمبر تر ۳۱ پورې په ټولیزه توګه ۸۸۲۰ وګړو ته تلفات اوښتي (۳۰۳۵ تنه وژل شوي او ۵۷۸۹ نور ټپیان شوي دي) (UNAMA and OCHRCHR، ۲۰۲۱: ۱۱) چې دا شمېرې د ۲۰۱۹ کال په پرتله ۱۵ سلنه کموالی ښيي او په لومړي ځل د ۲۰۱۳ راهیسې تر ټولو ټیټه شمېره ثبت شوي ده. د یوناما رپوټ له مخې، د ۲۰۲۰ کال په لومړي درې ربعو کې په ملکي تلفاتو کې کموالی د حکومت ضد عناصرو او د نړیوالو ځواکونو لخوا په هوايي بریدونو کې کموالي ته منسوب شوی دی. (UNAMA ۲۰۲۰) همدارنګه په یاد شوي رپوټ کې د نوموړي کال د څلورم ربع په ترڅ کې د ملکي تلفاتو په شمیر کې د دریو ربعو په پرتله زیاتوالی ثبت شوی دی. د افغانستان د بشري حقونو خپلواک کمیسیون د موندنو له مخې په ۲۰۲۰ کال کې د ملکي تلفاتو ۲۶ سلنه یې وګړي چې د وسلوالو په بریدونو کې زیانمن شوي ملکي کارکونکي، خبریالان، مدني فعالان، دیني علما، بانفوذ شخصیتونه، د ملي شورا غړي او د حقونو مدافعین ثبت شوي دي. (AIHRC، ۲۰۲۱: ۱)

^۲ دا موضوع په ډاګه کوي چې د جګړې د بیا پېښېدو ګواښ لا هم په پراخه کچه موجود ده. د ۲۰۰۰ کلونو په اوږدو کې اټکل کېده چې ډېرې جګړې به هغو هېوادونو کې رامنځته کېږي چې پخوا هم د جګړو میدانونه و. (World Bank، ۲۰۱۱: ۳-۲)

سربيره پردې، پدې موده کې د ۲۰۱۹ په ورته ربع کې د ملکي تلفاتو ۴۵٪ زیاتوالی ښیي. دا تلفات عمدتاً د چاودیدونکي توکو کارول او هډفي وژنې له امله شوي. (UNAMA and OHCHR، ۲۰۲۱: ۱۱)

د ۲۰۲۰ کال په ورته ربع کې وروسته له دې چې د افغانستان د سولې خبرې په رسمي توګه د سپتمبر په ۱۲ پیل شوې، وسلوال تاوتریخوالی هم زیات شو. (Ibid) د سولې د خبرو په وروستیو میاشتو کې د بشري حقونو د مدافعینو، خبریالانو او د رسنیو کارکوونکو پر وړاندې هډفي وژنې هم زیاتوالی وموند چې ډېری قربانیان یې ښځې وې. (UNAMA، ۲۰۲۱: ۸)

مهمه دا ده چې افغانستان په دې وروستیو کلونو کې د متارکې یا اوربند ځینې لنډمهاله تجربې کړې دي. د ۲۰۱۸ او ۲۰۲۰ د اخترونو په ورځو کې طالبانو له درې ورځني اوربند سره هوکړه وکړه. دوی په ۲۰۱۸ کې د اختر په رخصتو کې ټولې تعرضي حملې بندې کړې، خو بهرني پوځیان له دې اوربنده مستثنا وو. په داسې حال کې چې طالبانو د اوربند د موافقت لپاره هیڅ دلیل نه و راوړی، داسې ښکارېدل چې هغوی به هغه مهال د جنګي اسیرانو د خوشې کولو تکل درلود، البته په دې شرط چې نور به د هغوی پر ضد نه جنګېږي. کله چې په دې وخت کې داسې راپورونه خپاره شول چې طالب او د حکومت د امنیتي ځواکونو غړي سره غاړه غړۍ شوي او له یو بل سره یې عکسونه اخیستي دي، دا د سولې پروسې پیلولو ته د انګېزې ورکولو خورا مهمه شېبه وه. همدا شان، په ۲۰۲۰ کې طالبانو له حکومتی ځواکونو سره اوربند^۲ اعلان کړ چې د روژې د اختر له پیلېدو سره شروع کېده. دې پېښې یو ځل بیا په هېواد کې د تاوتریخوالي د اوږدمهاله کمښت هیلې راوټوکولې. د دې پېښې په ځواب کې، ولسمشر محمد اشرف غني اعلان وکړ چې د بندي طالبانو د خوشې کولو چاره به ګړندۍ شي او "خاص ګامونه" به واخیستل شي (BBC News، ۲۰۲۰). په حقیقت کې، دغو شېبو د عامو افغانانو لپاره د هیلو کړکۍ پرانیستې چې ښایي ځینې جنګي قومندانان او لوړ پوړي کسان به له جګړې سترې شوي وي، خو راپورونو داسې ویل چې د طالبانو مشران به متفاوت نظر لري او خپلو جنګیالیو ته یې امر وکړ چې له عامو خلکو سره دې اړیکې نه ساتي. له دې سره سره، لومړنیو راپورونو په ډاګه کوله چې د یوه اوربند پر مهال یو بالقوه راتلونکې سیاسي هوکړه چې جنګیالیو ته د عاید او معیشت بدیل سرچینه برابره کړي، د سولې د هوکړې لپاره د پرمختګ لاره هوارولای شي.

بل ځای، د ۲۰۲۰ کال په مارچ کې د ملګرو ملتونو سر منشي، انتونیو ګوتیریس، هم په ټوله نړۍ کې د اوربند یوه بېړۍ غوښتنه وکړه چې نړۍ خپل ټول پام د کووید-۱۹ له نه ختمېدونکې وبا سره مبارزې ته واړوي (United Nations، ۲۰۲۰a). هغه د همدې کال په سپتمبر کې د ملګرو ملتونو د ۷۵مې عمومي غونډې په پیل کې خپله دغه غوښتنه بیا تکرار کړه. تر دې وروسته بیا د ۲۰۲۰ د نومبر په ۲۳ او ۲۴ نېټو د افغانستان په اړه د ملګرو ملتونو او د افغانستان او فنلنډ هېوادونو په ګډه غونډه کې د ملګرو ملتونو د بشر حقونو لوی کمېشنر، میچل بچلیټ او د کډوالۍ په برخه کې د ملګرو ملتونو لوی کمېشنر فیلیپو ګراندي بېړۍ اعلامیه خپره کړه چې د دايمي اوربند او له زیان څخه د ملکي وګړو د خوندي ساتلو د ژمنې مېرمنیت یې په ډاګه کاوه. (UN News، ۲۰۲۰، United Nations ۲۰۲۰b)

۳. د اوربند تړون څه او ولې مهم دی؟

د سولې ټول تړونونه باید د تاوتریخوالي د بندولو د پوښتنې ځواب ولري. په ډېرو قضیو کې، دا کار د اوربند په ځینو ډولونو سره کېږي (Chounet-Cambas، ۲۰۱۶).^۳ عمومي حکمت یې دا دی چې په دې ځانګړو قضیو کې، جنګېدونکې خواوې هڅه کوي چې داسې مېکانیزمونه رامنځته کړي چې تاوتریخوالی بند کړي او د یو ډول الزامي تړون له لارې د تاوتریخوالي د بېا پیل کېدو مخه ونیسي. په دغه تړون کې خاصې پوځي او تکتیکي لارښوونې او همدارنګه د تاوتریخوالي د ختمولو مهالوېش شامل وي. په مطلوب حالت کې، به دا مېکانیزم نړیوال ملاتړ ولري. په دغه ملاتړ کې سیاسي او اغېزناک ملاتړ او همدارنګه مالي او تخنیکي مرستې شاملې وي چې موخه یې تلیاتې سولې ته د رسېدو لپاره د جنګېدونکو غاړو داسې ملاتړ دی چې په دې لاره کې خپل ګامونه چټک کړي.

^۲ دلته اوربند د یوې پراخې اصطلاح په توګه کارول شوی دی او لا مشخصه معنا یې د دېمنۍ د ختمولو ناره ده چې د شخړې غاړې د نارسمي هوکړې په توګه د دېمنۍ د پرېښودلو پرېکړه کوي چې د څارنې هېڅ رسمي مېکانیزم نه رانغاړي.
^۳ که څه هم د اکرا اوربند تړونونه ځانګړي مقررات لري، د دې ډول تړونونو ځینې استثنایي شتون لري چې کارول شوي ندي: د بېلګې په توګه د اندونیزیا حکومت ترمنځ د تفاهم یادداشت او د ACE د ازادو غورځنګ (GAM)، په ۲۰۰۵ کال کې لاسلیک شو، ده ته داسې تړونونو تابع دي.

د اوربند محدوده: مهمه خبره دا ده چې د اوربند تړونونه هم اغلباً درې ډلې مادې لري: الف) امنیتي مادې وسلوالو ډلو ته خطاب کوي چې د نظامي فعالیتونو ممنوعیت پکې شاملېږي او په دې کې د نظامي او ستراتیژیکو موخو لپاره د گام پورته کولو ممنوعیت هم شامل دی؛ ب) د بشري مسایلو په اړه لارښودونه، چې د بشري حقونو د نقضولو ممنوعیت پکې شاملېږي (په دې کې جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي او په شخړې پورې تړلی جنسي زور زیاتې هم شامل دي)؛ همدارنگه بشري مرستو ته د لاسرسي قواعد، د بشري حقونو ضمانتونه، د بنديانو د خلاصولو تړون (که بنديان وي) او د ملکي وګړو او ټپیانو په رايستلو پورې اړوند قواعد هم پکې راځي؛ ج) د تاوتریخوالي او شخړې د را کمولو مېکانیزمونه یا هغه اجرائي مواد چې د څارنې او ارزونې یا د عملي کولو کمېټې تشکیلوي، د شخړې د هوارۍ یا مفاهمې مېکانیزمونه، د سوله ساتو ځواکونو موډلونه او د خشنو ویناوو او خپرونو د منع کولو قواعد رامنځته کوي (Forster and Bell, ۲۰۱۹, Forster). لنډه دا چې، د اوربند دودیز تړونونه بشري مرستو ته د لاسرسي لپاره فضا برابرې او د جنګېدونکو خواوو لپاره قواعد او د چال چلند ډولونه تعیینوي، چې جګړه ودرې، ورسره هم مهاله د شخړې د محرکونو د تغییرولو فرصت برابرې او د سولې د لایو پروسو د پیلولو شرایط ایجادوي. (DPPA and UN Women, ۲۰۲۰)

د اوربند د تړونونو وسعت: د اوربند د تړونونو جامع والی او وسعت د شرایطو، سیاق او همدارنگه د تړون کچې (سیمه ییزه یا نړیواله کچه) ته په کتو له یو بله توپیر سره لري. د بېلګې په ډول، د سوریې په کورنۍ جګړه کې د ۲۰۱۱ او ۲۰۱۷ کلونو تر منځ د اوربند د ۱۰۶ تړونونو نوې ټولګه رامنځته شوه. د دغو تړونونو تقریباً له څلورو درې برخې (تقریباً ۷۲ سلنه یې) د ټاکلې مودې په بهیر کې عملي شول (Karakus and Svensson, ۲۰۱۷). البته د اوربند په سیمه ییزو تړونونو کې لا محدودې برخې شاملېږي، مثلاً کله چې یو مشخص سړک پرانیستل کېږي یا دواړه اړخونه خپل بنديان ازادوي، همدارنگه د بشري مرستو د لاسرسي لپاره د لارې ورکولو، د پاتکونو د تحویلۍ او/یا د خاصو کمېسیونونو د تشکیلولو مهال. عمومي یا د هېواد په کچه اوربندونه د داسې موضوعاتو لپاره کېږي چې ورپسې تړونونه ته لاره هواروي.

دا تړونونه د خلع سلاح کولو او بیا ادغام (DDR)، امنیتي اصلاحاتو او د بشر حقونو د مقرراتو لپاره لا پراخ پلانونه رانغاړي (Forster and Bell, ۲۰۱۹). په حقیقت کې په جامع اوربندونو کې دا موضوع زیاته اغېزه لري او په ځینو قضیو کې دا هم تعیینوي چې کوم لوري به د سولې د مذاکراتو مېز ته راوبلل شي او د خبرو په اجندا کې به یې کوم مسایل را پورته کېږي (Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶). سره له دې چې د اوربندونه په حدودو او عمق کې توپیرونه شته، خو ځینې شنونکي وایي چې د شخړې په ختمولو او مدیریت کې غیر رسمي او داخلي سوله تر رسمي او بهرنیو تګلارو لا غوره کار کوي. (Karakus and Svensson, ۲۰۱۷)

د اوربند ترتیبول: د اوربند ترتیب او تنظیم د سولې د ګلي بهیر په هر پړاو کې واقع کېدای شي. کېدای شي اوربند د پروسې په لومړي سر کې پیل شي چې د جنګېدونکو غاړو تر منځ د رغونکو خبرواترو لپاره چوکاټ برابر کړي یا کېدای شي د سولې د پروسې په وروستیو پړاوونو کې د شخړې د ختمولو د عمومي توافق د یوې برخې په حیث تر سره شي. په لومړۍ سناریو کې اوربند د ښه نیت او ژمنې د نښو نښانو په توګه کار کوي او د سیاسي خبرو اترو لپاره خوندي فضا او امتحاني چاپېریال برابرې او دا تعیینوي چې د مذاکرې لپاره دوه اړخیزې ګټې او لا زیاته ژمنه شته کهنه. په دغو قضیو کې اوربند د باور جوړولو مېکانیزم دی؛ نو د مذاکرو په بهیر کې د شخړو هر ډول زیاتېدل د ژمنې او ښه نیت د نشتوالي نښه وي او سولې ته رسېدل لا سختوي او د خبرو اترو د ختمېدو سبب کېدای شي. د بېلګې په توګه، د یمن د سولې د مذاکراتو دوهم پړاو د ۲۰۱۵ په ډسمبر کې ځکه ودرېد چې جګړه سخته او تلفات زیات شول. که اوربند د سولې د مذاکراتو په وروستیو پړاوونو کې مطرح شي، د بحث وړ مسألې به له پخوا څخه حل شوې وي. کله کله د شخړو د درولو د بېرني احساس او اړتیا له امله دغه تړونونه د حدودو او وسعت په لحاظ لا محدود ماهیت لرلای شي (Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶). په داسې حال کې چې په افغانستان کې د مقدماتي اوربند د لارو چارو په اړه بحثونه پیل شوي دي، تمه کېږي چې د پروسې په لومړي سر کې به جامع اوربند ولرو، چې سیاسي توافق به ورسره مل وي؛ نو د دې لارښود په وروستیو برخو کې موضوعات داسې مطرح شوي دي چې سره له دې چې ممکن د اوربند په اړه مذاکره لا له وړاندې پیل شوې وي، خو د سولې داسې مذاکره چې له لا پراخ سیاسي توافق سره مله وي، هم مهاله واقع شي. پایله دا چې په دې لارښود کې ځینې سپارښتنې داسې دي چې هم د اوربند د تړون لپاره او هم په عمومي ډول د جامع سولې د پروسې لپاره د تطبیقولو وړ وي.

۴. د اوربند په تړونونو کې د جنسیتي برابرۍ اړوندو موضوعاتو ته د ځای ورکولو دلیلونه

سره له دې چې د جګړې د درولو مختلفې لارې چارې شته، خو په هغو هېوادونو کې چې له شخړې راوځي د جرمونو

کچه لوړه وي: په ۲۰۰۰ مو کلونو کې اټکل شوی و چې ۹۰ شخړې په هغو هېوادونو کې رامنځته شوې دي چې پخوا پکې جگړه روانه وه (World Bank, ۲۰۱۱: ۳-۲). په بله څېړنه کې چې د شخړو د معلوماتو اوپسالا پروگرام (UCDP) ترسره کړې، معلومه شوې ده چې د شخړو ۶۰ سلنه بیا هم تکرارېږي او تر جگړې وروسته سوله په منځني ډول یوازې اوه کاله دوام کوي (Gates, Nygård and Trappeniers, ۲۰۱۶). دا بېلگه اوس د لا ژورېدو په حال کې ده؛ نو د شخړو د هواری او د سولې د ساتلو لپاره د لا جامع لارو چارو د څېړلو، موندلو او اجرا کولو سخته اړتیا ده. یوه لاره یې د اوربند او سولې د مذاکراتو په بهیر کې د لا زیاتو ښځو او مدني ټولنو گډون دی - دا خبره د ځینو شواهدو او واقعیت ته نژدې کمي معلوماتو له مخې شوې ده (Hudson د ۲۰۱۲ څېړنه وگورئ)^۵ - په حقیقت کې د ملگرو ملتونو د امنیت شورا د ۱۳۲۵ پرېکړه لیک (۲۰۰۰) په شلمه کلیزه کې په افغانستان کې د سولې بهیر نړیوالې ټولنې ته فرصت برابرې چې خپلې هڅې پر لا جامع امکاناتو او همدارنګه "د موجودو ځواکونو پر تغیر او خبرو اترو ته د جگړې د غاړو پر روانولو" متمرکزې کړي. (۲۰۲۰d United Nations: ۴)

په افغانستان کې د ښځو د ملاتړ په اړه له پورتنیو شواهدو او همدارنګه د اوربند په دودیزو تړونونو کې د خاصو مقرراتو او ممنوعیتونو له مختصرې طرحې څخه دا پایله راوځي چې د اوربند په تړونونو کې د جنسیتي موضوعاتو شاملول خورا مهم دي، چې لاندې شپږ دلیونه ورته شته (Forster and Bell, ۲۰۱۹):

- **په شخړو کې د جنسیتي موضوعاتو د مطرح کېدلو اطمینان:** دا ډېره مهمه ده چې په تړون کې د جنسیتي مسایلو په اړه خاص بندونه راشي چې د تاوتریخوالي مختلفو بعدونو ته، پام شوی وي چې ښځې او نران یې تجربه کوي او له دې اړخه ډاډ تر لاسه شي. همدارنګه دا خبرې د دې لپاره مهمې دي چې کله د بې ځایه کېدو، جنسي او جنسیتي تاوتریخواليو، خلع سلاح او مجدد ادغام مسایل مطرح کېږي، اطمینان حاصل شي چې د جنسیتي مسایلو رانغاړونکي مناسب موارد پکې راغلي دي.
- **د اوربند د شرایطو د یوې برخې په توګه، د جنسیتي تاوتریخوالي ممنوعیت:** که د ښځو پر وړاندې تاوتریخوالی د اوربند نقض کول وګڼل شي، دا به یو مهم فرصت په لاس راکړي چې دا ډول تاوتریخوالی ممنوع شي او د داسې پېښو ثبتول به د اوربند د څارنې د مېکانیزم برخه وګرځي. د اوربند په تړون کې د دې مورد ځایول، د څارونکو د روزلو لپاره فرصت برابرې چې دا ډول تاوتریخوالي دې په لا زیات حساس میتود سره وڅاري.
- **په بشري چارو د ښځو له مهارت، پوهې او لاسرسي څخه استفاده:** څنګه چې اوربند معمولاً پر امنیتي مسایلو سربېره، بشري چارې هم په پام کې نیسي؛ نو ښځې په دې برخه کې ځانګړې تجربې او تخصص لري چې که ورته کار واخیستل شي بشري مرستې به لا ښې او هدفمندې شي.
- **پروسې ته د لا زیات اعتبار ورکول:** څنګه چې پورته یاده شوه، د سولې په پروسه او د اوربند په تړونونو کې د ښځو گډون کولای شي دغه خبرې اترې لا زیاتې قانوني وښيي، د تړون له تطبیقولو او د سولې د راتلونکي بهیر له پایښت سره مرسته وکړي.
- **د راتلونکو مذاکراتو د ټولشمول والي د بنسټ برابرول:** که د اوربند په مذاکراتو کې د جنسیتي مسایلو له مطرح کېدو اطمینان حاصل شي، دا به د راتلونکو خبرو اترو د ټولشمول والي د تضمین او د یوه اصل د ایجادولو لپاره لومړی ګام وي او همدارنګه به په دې بهیرونو کې د ښځو د تخصص ونډه وځلوي. له دې کار سره به اطمینان حاصل شي چې په لومړیو پړاوونو کې هغه موضوعات چې په ښځو پورې اړوند دي، له اجندا/اجندا څخه نه لرې کېږي.
- **د راتلونکو مذاکراتو په ټولو اجنداوو کې د جنسیتي مسایلو له نغښتو څخه اطمینان:** د اوربند تړونونه د راتلونکو سیاسي چارو لپاره چوکاټونه او تګلارې رامنځته کولای او له راتلونکو سیاسي هوکړو سره ارتباط لرلای شي؛ نو که له دې څخه اطمینان حاصل شي چې په لومړنیو پړاوونو کې د جنسیتي مسایلو مقررات په پام کې نیول کېږي (سره له دې چې تر هغو په وروسته پړاوونو کې د لا زیات گډون تضمین نشي کولای)، دا به د جامع سولې د تړون په لوري یو ګام وي.

۵. د جامع او ټولشمولو تړونونو د مذاکراتو لپاره ځینې سپارښتنې^۶

په مختلفو هېوادونو کې^۷ د اوربند لپاره د ترسره شویو مذاکراتو د بهیرونو تجزیه او شننه راپیښي چې د اوربند مذاکرات تر

^۵ مثال په توګه، څېړنې ښیي، کله چې ښځې د سولې په مذاکراتو کې گډون کوي، د ۳۵ سلنه ترلاسه شویو هوکړو پایلې په ډاګه کوي چې د هوکړه لیک موارد تر ۱۵ کلونو پورې دوام کړئ (Holt-Ivry, Muehlenbeck, ۲۰۱۷).

^۶ پام وکړئ لیست شوې سپارښتنې له بېلابېلو سرچینو اخیستل شوي دي: لکه Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶; Bell, ۲۰۱۳; Forster and Bell, ۲۰۱۹; ICAN, ۲۰۱۹; Pospisil and Bell, ۲۰۱۸; United Nations, ۲۰۱۲. د اوربند په اړه د نورو هېوادونو (په ۲۴مه ضمیمه کې توضیح شوي) د حالاتو له تحلیل او تجزې څخه هم استفاده شوې ده.

^۷ د دې سند په وروستیو پاڼو کې د ۲ ضمیمې برخې ته مراجعه وکړئ او هلته د سولې او اوربند د خبرو اترو په برخه کې د کانګو د ډیموکراتیک جمهوري دولت ۲۰۰۳-۲۰۱۹، د میافار ۲۰۱۵ او جنوبي سوډان ۲۰۱۴ - ۲۰۱۵ هېوادونو تجربې او درسونه ترلاسه کړئ.

ډېره استثنايي او له نورو متفاوت وي او د جنسيتي مسايلو او د ښځو د اغېزناک گډون پر وړاندې خنډونه رامنځته کوي. په دې حساب، د اوربند مذاکرات د سولې په راتلونکو پړاوونو او د مذاکراتو د اصلي اجنډا د موادو پر ټاکلو مهمه اغېزه لري؛ نو اړينه ده چې په دې پروسو او مېکانيزمونو کې د جنسيتي مسايلو په رانغاړلو او د ښځو د گډون په زياتولو سره، د اوربند د مذاکراتو، تړونونو او د څارنې د بهيرونو کيفيت او کميت زيات شي. د افغانستان د سولې مذاکراتو په برخه کې، دا خورا مهمه ده چې مذاکره کوونکي د مذاکراتو په بهير کې او تر مذاکراتو وروسته د جنسيتي مسايلو رانغاړونکي لاندې گامونه په پام کې ونيسي (د ملگرو ملتونو سازمان، ۲۰۱۲)^۸

۵.۱. د اوربند د مذاکراتو په بهير کې د ورگډېدلو ځايونه

هغه تجربې چې په نورو هېوادونو کې د ښځو د ونډې له تقويې او د ښځو لومړيتوبونو ته له پام اړولو څخه ترلاسه شوې دي (دوهمې ضميمې ته وگورئ) د هغو شننو تر څنګ چې د افغانستان له وضعيت څخه ترلاسه شوې دي، څرگندوي چې د رسمي اوربند د تړون په متن کې د دغو موردونو ځايول خورا مهم او حياتي دي:

- جنسي او جنسيتي تاوتریخوالي (SGBV) بايد د تاوتریخوالي د يوه ډول په حيث واضح ياد شي، د هغو تاوتریخواليو په لست کې شامل شي چې له اوربند څخه سرغړونه بلل کېږي او همدارنګه بايد د څارنې د يوه مورد په توګه ياد شي. دا ډېره مهمه ده چې د جنسيتي مسايلو رانغاړونکي اوربند په تړون کې لږ تر لږه داسې مواد راشي چې جنسي او جنسيتي تاوتریخوالي منع کوي او که ترسره کېږي، د جنګي جنايت په توګه يې مسووليت د د عاملې ډلې چارواکو او مشرتابه ته ور وګرځي. ښاغلي Jenkins او Goetz (۲۰۱۰) ټينګار کوي چې د اوربند په تړون کې د داسې ښکاره ممنوعیتونو نشتوالی د جنسي او جنسيتي تاوتریخواليو د نه څارنې او نه ثبتولو، د دې چارې د حقانيت د تضعيف او همدارنګه تر تړون وروسته په هېواد کې د بيا رغونې د بهير د کمزوري کېدو سبب کېدای شي.

- جنسي او جنسيتي تاوتریخواليو ته نه پاملرنه، درانه عواقب لري چې ځينې يې دا دي: له مجازاتو څخه د سرغړونکو مصونيت به زيات شي؛ ښځې به د خپل شخصي امنيت د کافي ضمانتونو د نشتوالي په خاطر له داسې فعاليتونو څخه ډډه کوي چې اقتصادي شرايط ورسره ښه کېږي، لکه کرنيز او سوداګريز فعاليتونه؛ همدارنګه نوي بنسټونه ورسره کمزوري کېږي، ځکه چې له جنسي تاوتریخواليو څخه را ولاړه شوې زياتېدونکې ټولنيزه بې ثباتي به حل نه کړای شي. د ملگرو ملتونو د سياسي چارو او د سولې جوړوونکي ډيپارټمنټ د اوربند په تړونونو کې د جنسي او جنسيتي تاوتریخواليو د مطرح کولو په اړه نور لارښودونه هم وړاندې کړي دي (د ملگرو ملتونو سازمان، ۲۰۱۲)

دويم چوکاټ: د ملکي وګړو پر وړاندې د تاوتریخوالي د هغو ډولونو لست کول چې صريحاً جنسي تاوتریخوالی يادوي

د FNL/Burundi د اوربند تړون چې د Burundi جمهوري دولت او Palipehutu تر منځ د ۲۰۰۶ کال د سپټمبر په ۷ نېټه لاسليک شو، داسې وايي:

دويمه ماده:

۱. د اوربند تړون بايد د دغو موردونو لپاره ځواب وپوښکی وي:

۱.۱، ۱.۵. د ملکي وګړو په مقابل کې د هر ډول تاوتریخوالي بندول: غچ اخيستنه، بيړني اعدامونه، شکنجه، ځورونه، د خپل قوم، مذهبي باورونو، او يا سياسي تړاو په خاطر د ملکي وګړو نيول، ځورول او شکنجه کول؛ د غیر نظامي کسانو وسله وال کول، د سرتېرو په حيث د ماشومانو گومارل، جنسي خشونت، د ترهګرۍ يا عام وژنې د "ايډيالوژيو" ملاتړ يا بابل.

سرچينه: Pospisil and Bell، ۲۰۱۸

درېيم چوکاټ: د شخصي امنيت خونديتوب بايد چې يو لومړيتوب وي.

د کولمبيا په وروستي تړون کې چې د ۲۰۱۶ د نومبر په ۲۴ نېټه د وسلوالې شخړې د ختمولو او پايېدونکې سولې د رامنځته کولو لپاره وشو، د لارښودو اصولو په ۱.۴.۳ ماده کې يې لاندې خبرې راغلي دي:

د جنسيت پر بنسټ تګلاره: د هغو ښځو، ماشومانو، زلمکو او پېغلوتو پر خونديتوب به خاص ټينګار وشي چې په دې تړون کې د ښکېلو جنايي سازمانونو تر اغېزې لاندې پاتې شوي دي. دغه تګلاره به هغو خاصو گواښونو ته پام اړوي چې ښځې د خپل ژوند، آزادۍ، کرامت او امنيت په برخه کې ورسره مخ کېږي او د دې گواښ، نو د لرې کولو لپاره به مناسبه وي.

^۸ که څه هم د آن د اوربند تر مذاکرو مخکې هم د جنسيت اړوند موضوع گانو ملاتړ ته هم جدي اړتيا ليدل کېږي، خو دا چې دا مذاکرې له وړاندې لا په افغانستان کې پيل شوي دي؛ نو د دغو موضوعاتو په اړه بحث د دې لارښود له صلاحيت څخه بهر څېره ده.

په شخصي امنیت پورې اړوندې اندېښنې هم په خپل وخت، مثلاً د اوربند په مذاکراتو کې، په پام کې ونیول شي. د اوربند مذاکرات ښځو ته دا فرصت په لاس ورکوي چې د تاوتریخوالي یا ناامنی اسناد، یا تجزیه او تحلیل او ان د شخړو په اړه خپلې تجربې د مذاکرې مېز ته راوړي. ځینې اسناد او مدارک لکه د ۲۰۱۲ کال د شخړو د نقشي راپور چې د افغانستان د بشر حقونو خپلواک کمېسیون چمتو کړی دی، شته. موخه دا ده چې د امنیتي مسایلو په اړه ژبه بدله کړو. یعنې نه یوازې دا چې د دولت او طالبانو تر منځ د ستونزو د هوارۍ موضوع به مطرح کېږي، بلکې دا موضوع به هم خپرل کېږي چې د ښځو په شمول ټولو خلکو ته څنګه امنیت راوستلای شو (Pospisil and Bell, ۲۰۱۸). همدارنګه، ښځې د فزیکي او اقتصادي - ټولنیز امنیت تر منځ د اړیکې او د سولې د بهیر د یوې برخې په توګه دغو مواردو ته د پام اړولو څرنگوالي په اړه آگاهانه تحلیل وړاندې کولای شي. د بېلګې په توګه، روغتیايي مراقبتونو، اوبو او خوړو او ښوونځي ته د لاسرسي د لارو خونديتوب په دې برخه کې یوه مهمه اندېښنه ده. وروستۍ خبره دا چې په کورنۍ کې ناوړه چلند، چې تر شخړې وروسته رامنځته کېږي، د جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي د یوه ډول او همدارنګه د مجدد ادغام په پروګرامونو کې د یوه پروګرام په توګه مطرح کېدای شي.

څلورم چوکاټ: د جنسي او جنسیتي تاوتریخوالیو په اړه د واضحې او قوي ژبې د کارولو اهمیت او د رعیتولو عواقب یې

د اوربند ګڼې مذاکرې ځکه بندې شوې دي چې د جنسي تاوتریخوالیو په اړه یې کمزورې ژبه کارولې وه. مثلاً، په میاګار کې د سراسري اوربند ۱۲ مخیز تړون جنسي تاوتریخوالي د ملکي وګړو د ملاتړ په بند کې ډلبندي کړي او داسې چاره یې یاده کړې ده چې باید "مخه یې ونیول شي". دلته جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي د تړون د نقضولو په توګه صریح نه دي یاد شوي او معنا یې دا ده چې د جنسي او جنسیتي تاوتریخوالیو د پېښو د څارنې او ارزونې لپاره کوم مېکانیزم نه دی وړاندې شوی. دا دنده د ګډو نظاري ټیمونو په غاړه وه چې له دولت، پوځ او قومي وسله‌والو ډلو څخه رغېدلي وو او د ملکي وګړو لپاره خاص ځای پکې نه و. په همدې ډول، په جنوبي سوډان کې د دښمنۍ د ختمولو لومړني توافق، د جنسي تاوتریخوالي ممنوعیت په کمزورې ژبه بیان کړی و "دواړه غاړې به له جنسي تېري څخه ډډه کوي". نو جنسي تخلفات د تړون نقضونکي نه ګڼل کېدل.

سرچینه: Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶

- د بشر حقونو د سیانت ساتنه، چې د ټولو ښځو د برابرۍ د بنسټي ضمانتونو تقدم رانغاړي او په ځانګړي ډول په ځینو شخصي چارو لکه په طلاق، د اولاد د سرپرستۍ په حق، میراث او د واده په حد اقل عمر پورې اړوند حقونه دي. په افغانستان کې څو حقوقي سیستمونه دي؛ رسمي حقوقي سیستم، د شیعې ګانو د شخصي احوالو فقهي قانون، عرف او دودونه همداسې قوانین دي چې هر یو په مختلفو کچو د ښځو خونديتوب تأمینوي؛ نو دې ټکي ته په پام سره، یوه غښتلې اعلامیه چې په افغانستان کې د ټولو ښځو او د ښځو تر منځ (یعنې د مختلفو قومونو د ښځو تر منځ) د برابرۍ د بنسټي ضمانتونو تقدم بیانوي، د حقونو د خونديتوب داسې حد به یقیني کړي چې په راتلونکو مذاکراتو کې به دوام کولای شي.
- د هغو تاوتریخوالیو په اړه د واضحې ژبې کارول چې په خاصه توګه ښځې اغېزمنوي او د داسې ژبې د نه کارولو عواقب: دا مهمه ده چې د ښځو، د ښځو د حقونو او د دې حقونو د نقضولو په اړه د "مېهمې" یا کمزورې ژبې له کارولو څخه ډډه وشي. د بېلګې په توګه، دا ژبه کمزورې ده چې ووايي "د شخړې غاړې به د ښځو په مقابل کې له تاوتریخوالي څخه ډډه کوي." پر دې سربېره، "له اسلامي اصولو سره سم" د ښځو د حقونو

درناوي ته اشاره مېهمه ده؛ نو د دې مواردو دقیق تعریف باید راوړل شي او باید دا هم وویل شي چې دغه اصول به پر نرانو، ښځو، هلکانو او نجونو څنګه تطبیقېږي او د نه تطبیقولو عواقب به یې څه وي. دا په دې چې دغه مواردونه به داسې خلاء رامنځته کړي چې د تړون غاړې به د ښځو او نجونو د حقونو د نقضولو لپاره ترېکار واخلي (Monash University, ۲۰۲۰).

- د بشرپالنې د اصولو پر اساس د خونديتوب لارې چارې، د ښځو په اړه نړیوال او داخلي قوانین تطبیقېږي. د دې لپاره چې د ښځو لپاره هم له دې امله ملکي وګړي دي او هم له دې امله چې ښځې دي، په دوو کچو کې خونديتوب برابر شي، دغه مورد د بشرپالنې د نړیوال قانون مجموعې ته، همدارنګه د ملګرو ملتونو هغو پرېکړه لیکونو ته چې پر جنسیتي برابرۍ متمرکز دي (لکه له ښځو سره د هر ډول تبعیض د رفع کولو په اړه د ملګرو ملتونو د امنیت شورا ۱۳۲۵ د پرېکړه

لیک ۳۰ نمر سپارښتنه) رجوع کوي. د افغانستان په قضیه کې د هغو مهمو داخلي قوانینو یادول او ورته رجوع کول به هم ګټور وي چې له پخوا څخه شته او د ښځو پر وړاندې تاوتریخوالی جرم ګڼي، لکه له ښځو سره د تاوتریخوالي د ممنوعیت قانون ۲۰۰۹، چې په دې قانون کې له ښځو سره د تاوتریخوالي ۲۲ بڼې مشخصې شوې دي. پر دې سربېره، د افغانستان د ۲۰۰۸ کال د جزا قانون د جرمونو د نړیوالې محکمې د روم له اساسنامې سره سم د افغانستان اساسي ژمنې رانغاړي. دغه ژمنې جنګي جنایتونه، د بشر ضد جنایتونه، ټولوژنې او تېری او د قومندانۍ مسوولیت د داسې مسوولیت په توګه چې د CRSV په اړه د جرمونو له نړیوال قانون سره اړخ لګوي، د افغانستان د جرمونو په قلمرو کې داخليوي.

- د یوې داسې بشرپالې تګلارې د جوړولو لپاره شرطونه چې له یوې مقطعي طریقي په کار اخیستلو سره د هغوی عمر، قومي او مذهبي هویت، معلولیت او نورو ته په پام سره، د ښځو نارینه وو، نجونو او هلکانو اړتیاوې په پام کې ونیسي.
- په امنیتي ترتیباتو پورې اړوند مقررات: په دې مقرراتو کې د امنیتي ځواکونو لپاره داسې سلوکي کوډونه شامل دي چې له مخې یې په شخړه پورې اړوند جنسي تاوتریخوالي او د ښځو په مقابل کې د تاوتریخوالي نور ډولونه منع کېږي او ناوړه چلند مجازات کوي. دا برخه د ښځو لپاره په پروسه کې د ګډېدلو مهم ځای دی، ځکه چې د ملکي څارنې، په واقعي امنیتي دستگاه کې (د دیموکراتیکو نظارتي بنسټونو په شمول) د ښځو د ګډون او د ښځو اندېښنو ته له پام اړولو څخه د اطمینان حاصلولو په اړه پوښتنې پکې مطرح کېږي (Proposil and Bell, ۲۰۱۸).

پنځم چوکاټ: د مشوره ورکولو بېلګه: د کینیا د سولې مذاکرات ۲۰۰۸ - ۲۰۱۳

د کینیا د سولې د مذاکراتو په بهیر کې ښځو د رسمي او غیر رسمي مشورو له لارې ګډون کاوه. د کینیا د ښځو د مشورې ورکولو ډلې د ښځو د سیمه ییز سازمان غړونه راټول کړل چې د رسنیو د اطلاع رسونې د ستراتیژۍ له لارې او د یوې ځواکمنې ښځې په واسطه، چې Graça Machel نومېده، خپله اصله غوښتنه، یعنې د جنسیتي تاوتریخالیو په اړه څېړنه یې د مذاکراتو په اجندا کې په جدي ډول شامل کړي.

سرچینه: Kamminga, Boswinkel and Göth, ۲۰۲۰.

- د قربانیانو په اړه د عدالت محوره ترتیباتو پیل، په تېره بیا دې موردونو ته د پام اړولو په اړه د ځینو لومړنیو ژمنو د عملي کولو له لارې. په دغو موردونو کې د خاصو موضوعاتو په اړه لومړنۍ اجماع، د بشر حقونو د پراخو نقضولو نمونې یا هغه پېښې شاملېدلای شي چې څېړنه، ارزونه یا افشا کول غواړي (په دې اړه د لا زیات بحث لپاره دوهم لارښود وګورئ).
- د هغو رسمي بهیرونو یا مشورتي ټولنې رامنځته کول چې د مذاکرې په بهیر کې نقش لري. دغه مشورې د بېلابېلو تجربو لرونکو مېرمنو ته دا ځواک ورکولای شي چې خپل موضوعات، تجربې، او اوسنۍ غوښتنې شریکې کړي او د اجندا لپاره موضوعات پیشنهاد کړي. همدارنګه ښځې کولی شي چې ګډ دریځونه رامنځته کړي چې د سولې په ګلې پروسه کې خپل نفوذ زیات کړي - دا کار هم د اوربند د مذاکراتو په بهیر کې کېدای شي او هم د سولې په را وروسته پړاوونو (موازي پړاوونو) کې (۳ شمېره چوکاټوګورئ).
- که ممکن وي، په تړونونو او په هغو کمیټو کې دې مېرمنو ته لږ تر لږه ۳۰ سلنه ونډه ورکړل شي چې وروسته د اوربند او سولې د تطبیق او څارنې لپاره رامنځته کېږي.

۵.۲. د اوربند د تړون تر لاسلیک وروسته، په نظارتي برخه کې د ښځو ګډون

د اوربند په هر ډول تړون کې باید د قوي نظارتي اقداماتو له شتون څخه اطمینان حاصل شي چې د ملکي وګړو له لوري د اوربند څارنه او د تاوتریخوالي د مخنیوي اقدامات پکې شامل دي. په دې تړونونو کې د تطبیق، څارنې او ارزونې کمیټې د اوربند د تړون د یوې برخې په توګه ځای پر ځای کېږي. په دغو کمیټو کې په ټوله کې د شخړې د هر لوري استازي په متناسب ډول شامل وي او همدارنګه د جنسیتي مسايلو اړوند شرطونه هم لرلای شي. څنګه چې دا اورګانونه پراخ واکونه لري، دلته د ښځو اغېزناک ګډون په هغو برخو کې د هغوی ګډون ته لاره هوارولای شي چې انحصاري "نظامي" پروسې ګڼل کېږي.

نو؛

- د اوربند د تړون د څارنې، په تېره بیا په سیمه ییز کچه، د ښځو له دوامداره ګډون څخه د اطمینان په خاطر باید ځینې شرطونه او مقررات وضع شي چې د شخړې د بیا تودېدو مخه ونیول شي. د دې خبرې معنا دا ده چې ښځې دې په

شپږم چوکاټ: جنسيتي ايډيټ څه دی؟

د ميانمار د سولې په پروسه کې، د دې هېواد د مدني ټولنو فعالو مېرمنو د سراسري اوربند د تړون فيمينستي نيکه يا «جنسيتي ايډيټ» وکړ. دا کار ځکه وشو چې د دې سند قوي ټکي او محدوديتونه په ډاګه شي. دا په نړۍ کې لومړی ځل لپاره ترسره او ښودل شوی. د دې کار پايله دا شوه چې خلک وپوهېږي چې ښځې او د هغوی آجندا د مذاکراتو په بهير کې په کافي اندازه په پام کې نه دي نيول شوې. دې مېرمنو داسې لارې چارې وښودلې چې ورباندې د ښځو ګډون او د هغوی د جنسيتي اندېښنو لومړيتوبونه په لا ښه شان سره معلوم او پلي شي.

سرچينه: ۲۰۱۸، AGIPP.

هغو تخنيکي ټيمونو او کمېټو کې شاملې شي چې دنده يې د سولې د بهير د لومړيتوبونو ټاکل، د شخړو درول او د اوربند د شرايطو منلو ته د نورو هڅو دي. همدارنګه ښځې بايد په هغو اورگانونو کې ګډون ولري چې د بشر حقونو د نقضولو پېښې، لکه د جنسي تاوتریخوالي پېښې ثبتوي، څېړي او د راتلونکو تاوتریخواليو د راکمولو لپاره ګامونه اخلي (دا موردونه په اړوندو ضميمو کې راغلي دي)

- په نظارتي بنسټونو کې د ښځو لپاره د څوکيو د مشخص شمېر يا مشخصې سلنې په پام کې نيول، چې د "لږ تر لږه" اصطلاح ورسره مله وي، د اوربند او سولې په نظارتي فعاليتونو کې د ښځو او مدني ټولنو د ګډون او همدا راز په دې برخه د فرهنگ جوړولو لپاره تر ټولو واضح لومړی ګام دی.
- د ښځو بېلابېلې ډلې بايد د سولې د تړون فيمينستي نيکه يا «جنسيتي ايډيټ» په پام کې ونيسي (۶ شمېره چوکاټ وګورئ) چې په تړون کې دغه موردونه جوت شي: الف) په تړون کې جنسيتي مقررات او موردونه راغلي دي که نه؟ ب) کوم مهم مورد يا فرصت وړ نه پاتې شوی دی که نه؟ د دې لپاره چې د سولې پر پروسه نړيوال فشارونه پاتې وي او د اوربند او د سولې په پروسه کې د مېرمنو غږ، تجربې او غوښتنې شاملې شي، دا مورد بايد د ټولو وګړو غوږونو ته ورسېږي.

Ahmadi, Belquis and Parkes, Matthew, 2020. "Afghan Peace Process Tests Women Activists," United States Institute of Peace (USIP), 27 October. <https://www.usip.org/index.php/publications/2020/10/afghan-peace-process-tests-women-activists>. Accessed 6 January.

AIHRC (Afghanistan Independent Human Rights Commission), 2021. "Report Summary: Civilian Casualties in 2020." <https://www.aihrc.org.af/home/thematic-reports/9057#> . Accessed 5 May 2021.

AGIPP (Alliance for Gender Inclusion in the Peace Process), 2018. "If Half the Population Mattered: A Critique of the Myanmar Nationwide Ceasefire Agreement and Joint Monitoring Committee Framework from a Gender Perspective." AGIPP Policy Brief. https://www.agipp.org/sites/agipp.org/files/if_half_the_population_mattered_a_critique_of_the_myanmar_nationwide_ceasefire_agreement_and_joint_monitoring_committee_framework_from_a_gender_perspective.pdf . Accessed 1 June.

Allen, John R. and Felbab-Brown, Vanda. 2020. "The fate of women's rights in Afghanistan," 19A: The Brookings Gender Equality Series. Brookings Institute, September. <https://www.brookings.edu/essay/the-fate-of-womens-rights-in-afghanistan/>. Accessed 3 January.

AWN (Afghan Women's Network), 2020. "Afghan women urge OIC members to call for a ceasefire." AWN, 1 October. Webpage. http://awn-af.net/index.php/cms/press_detail/1655/12. Accessed 2 January.

Barsa, Michelle, Holt-Ivry, Olivia, and Muehlenbeck, Allison, 2016. "Inclusive Ceasefires: Women, gender and a sustainable end to violence," Inclusive Security. <https://www.inclusivesecurity.org/wp-content/uploads/2016/03/Inclusive-Ceasefires-ISA-paper-Final-3.10.2016.pdf>. Accessed 5 January.

BBC News, 2020. "Afghanistan: Taliban announce three-day Eid ceasefire with government." 24 May. <https://www.bbc.com/news/world-asia-52785604>. 29 January 2021.

Bell, Catherine, 2013. Women and peace processes, negotiations, and agreements: operational opportunities and challenges. Policy Brief. Norwegian Peacebuilding Resource Centre (NOREF), February. http://www.peacewomen.org/sites/default/files/christine_bell_0.pdf. Accessed 30 December 2020.

Brickhill, J. 2007. Protecting civilians through peace agreements. Challenges and lessons of the Darfur peace agreement. ISS paper 138. Pretoria: Institute for Security Studies.

Buchanan, Cate, and Willisroft, Caitlin, 2016. "The Women are Ready: An Opportunity to Transform Peace in Myanmar," Peace Support Fund (Paung Sie Facility). https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/the_women_are_ready_english__1.pdf. Accessed 1 June.

Centre for Public Impact, 2016. Building trust in government: Afghanistan's National Solidarity

Proramme (NSP). 30th March. Online article. <https://www.centreforpublicimpact.org/case-study/building-trust-in-government-afghanistans-national-solidarity-program/>. Accessed 1 January 2021.

Chounet-Cambas, L. 2011. Negotiating ceasefires: dilemmas and options for mediators. Geneva: Centre for Humanitarian Dialogue.

———. 2016. Ceasefires. GSDRC Professional Development Reading Pack no. 41. Birmingham, UK: University of Birmingham.

Council on Foreign Relations, 2020. Myanmar Case Study. Current Peace Effort. Webpage. <https://www.cfr.org/womens-participation-in-peace-processes/myanmar>. Accessed 5 January 2020.

DPPA (United Nations Department of Political and Peacebuilding Affairs) and UN Women, 2020. COVID-19 and Conflict: Advancing Women's Meaningful Participation in Ceasefires and Peace Processes. Policy Brief No. 19. DPPA and UN Women. https://www.un.org/sexualviolenceinconflict/wp-content/uploads/2020/08/report/covid-19-and-conflict-advancing-womens-meaningful-participation-in-ceasefires-and-peace-processes/Final-Policy-Brief-No19_COVID-19-and-Conflict.pdf Accessed 30 December 2020.

Farhat, Wali, 2020. "The Role of Women in the Afghan Peace Process: Opportunities and Challenges." Sustainable Development Solutions Network, 31 March. <https://www.unsdsn.org/the-role-of-women-in-the-afghan-peace-process-opportunities-and-challenges>. Accessed 5 January.

Forster, R. and Bell, C., 2019. "Gender mainstreaming in Ceasefires, Comparative Data and Examples." PA-X Spotlight: Gender. UN Women. <https://www.politicalsettlements.org/wp-content/uploads/2019/08/PA-X-Spotlight-Ceasefires-Digital.pdf>

Fortna, Virginia Page, 2004. Peace time: Cease-fire agreements and the durability of peace. Princeton University Press.

Gasser, Rachel, 2014. "Supporting Women's Voices in the Current Peace Process." *Swisspeace*, pp. 14–22, Working in and on Myanmar: Reflections on a 'Light Footprint' Approach, ed. Gasser, R., Bächtold, S., Palmiano, J., Alluri, R., & Stein, S. www.jstor.org/stable/resrep11116.5. Accessed 4 January.

Gates, Scott, Nygård, Håvard Mogleiv and Trappeniers, Esther, 2016. Conflict Recurrence, Conflict Trends, 2. Oslo: PRIO.

Hudson, Valerie, Ballif-Spanvill, Bonnie, Caprioli, Mary and Emmett, Chad F., 2012. Sex and World Peace. Columbia University Press, New York.

ICAN (International Civil Society Action Network), 2019. "10 Steps to Ensure Gender Responsive Processes & Ceasefire Agreements," Better Peace Initiatives. ICAN. <https://www.icanpeacework.org/wp-content/uploads/2019/01/ICAN-BPI-Steps-for-Inclusion-in-Ceasefire-Agreements.pdf>

ICG (International Crisis Group), 2018. 'Building on Afghanistan's Fleeting Ceasefire', International Crisis Group Report. <https://www.crisisgroup.org/asia/south-asia/afghanistan/298-building-afghanistans-fleeting-ceasefire>. Accessed 2 January.

Islamic Republic of Afghanistan, Office of the First Lady, 2019. "National Declaration: Afghan Women's National Consensus for Peace." https://firstlady.gov.af/en/final_declaration. Accessed 5 January.

Jacevic, Miki, 2014. "The Latest Country to Adopt a Women, Peace and Security Policy May Surprise You," Inclusive Security. 19 November. <https://www.inclusivesecurity.org/2014/11/19/latest-country-to-adopt-women-peace-and-security-policy/>. Accessed 5 January.

Jenkins Rob and Goetz, Anne Marie, 2010. "Addressing Sexual Violence in Internationally Mediated Peace Negotiations," International Peacekeeping, 17(2), pp. 261-277.

Karakus, Dogukan Cansin and Svensson, Isak. 2017. «Between the Bombs: Exploring Partial Ceasefires in the Syrian Civil War, 2011-2017." Terrorism and Political Violence, 1-20.

Marie O'Reilly, Andrea Ó Súilleabháin, and Thania Paffenholz, 2015. Reimagining Peacemaking: Women's Roles in Peace Processes, International Peace Institute, New York, June.

Monash University, 2020. "Gender Analysis of Agreement for Bringing Peace to Afghanistan 2020," Monash Gender Peace and Security. https://www.monash.edu/__data/assets/pdf_file/0007/2150872/Afghanistan-Research-Brief-V2.pdf. Accessed 20 January 2021.

Pospisil, Jan and Bell, Christine, 2018. 'Securing' Peace: Women and Security Arrangements in Peace Processes. UN Women. <https://www.politicalsettlements.org/wp-content/uploads/2018/12/Inclusive-peace-processes-Securing-peace-en.pdf>. Accessed 30 January 2021.

Rahmani, Roya, 2020. "Afghan Women Should Be Centerpiece of the Peace Process" Foreign Policy, August 10. <https://foreignpolicy.com/2020/08/10/afghan-women-should-be-the-centerpiece-of-the-peace-process/>. Accessed 3 January.

UNAMA (United Nations Assistance Mission in Afghanistan) and the OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), 2020. "Afghanistan. Annual Report on Protection of Civilians in Armed Conflict 2020."

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians_annual_report_2019_-_22_february.pdf. Accessed 30 January 2021.

UNAMA (United Nations Assistance Mission in Afghanistan), 2014. "Afghan High Peace Council Members Present 250,000 signature petition calling for peace to UN." <https://unama.unmissions.org/afghan-high-peace-council-members-present-250000-signature-petition-calling-peace-un>. Accessed 5

January.

———, 2020. “Afghanistan: Protection of Civilians in Armed Conflict Third Quarter Report: 1 January to 30 September 2020. Afghanistan Third Quarter Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2020. https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_protection_of_civilians_in_armed_conflict_-_3rd_quarter_report_2020.pdf. Accessed 30 January 2021.

United Nations, 2012. Guidance for Mediators: Addressing Conflict-Related Sexual Violence in Ceasefire and Peace Agreements. Department of Political Affairs (DPA), Policy and Mediation Division, New York. https://peacemaker.un.org/sites/peacemaker.un.org/files/GuidanceAddressingConflictRelatedSexualViolence_UNDPA%28english%29_1.pdf. Accessed 6 January.

———, 2020a. Women and peace and security. Report of the Secretary-General. S/2020/946. 25 September. https://wpsn-canada.org/wp-content/uploads/2020/11/S_2020_946_E.pdf. Accessed 29 December 2020.

———, 2020b. The Situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General. S/2020/1182. 9 December. https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/A_75_634_E.pdf Accessed 29 December 2020.

———, 2020c. Communiqué. 2020 Afghanistan Conference, 23-24 November, Geneva. <https://um.fi/documents/35732/0/Communiqu%C3%A9+2020+Afghanistan+Conference+%281%29.pdf/50a27a60-402e-6f32-8e11-7253024f5cff?t=1606233928329>. Accessed 30 December.

———, 2020d. Covid-19 and Conflict: Advancing Women’s Meaningful Participation in Ceasefires and Peace Processes. Policy Brief No. 19. UN Department of Political and Peacebuilding Affairs (DPPA) and UN Women, New York.

Waring, Marilyn, Greenwood, Gaye and Pintat, Christine, 2000. Politics: Women’s Insight. Inter-Parliamentary Union (IPU), Geneva.

World Bank, 2011. World Development Report 2011: Conflict, Security and Development. World Bank, Washington, DC.

۱. ضمیمه. په تر مذاکراتو وړاندې پړاو کې د ښځو د گډون ارزښت

د اوربند لپاره د مذاکراتو مخکني فعالیتونه باید د سولې په ټوله پروسه کې د ښځو د گډون زمینه مساعدده کړي او د ښځو او مذاکره‌چیانو تر منځ د باور د ایجاد لامل شي. په دې حال کې، معمولاً د پروسو په دې پړاو کې د جگړې ټولې ښکېلې غاړې شاملې نه وي. د مذاکرې مېز ته د ټولو لوریو د رسولو لپاره باید معمولاً د زندانیانو د خوشي کولو او تبادلې پر اړوندو مسایلو (لکه د افغانستان قضیه) او یا په تبعید کې د اوسېدنکو کسانو د ملاتړ پر ژمنو هوکړه وشي. پر دې اساس تر مذاکراتو وړاندې هوکړې کولای شي چې د مذاکره‌چیانو د بښنې، لنډمهاله اوربند، د بشر حقونو د ملاتړ او د هوکړه‌لیک د مواردو د نقض د څارنې مېکانیزم جوړ کړي. همدا ډول تر مذاکراتو وړاندې هوکړې کېدای شي چې د مذاکراتو د اجندا د ټاکلو لپاره پیل شي، ځکه په دې پړاو کې دواړه مذاکره‌چي لوري په مذاکراتو کې د خپل ځای ځایګي په معلومولو پیل کوي. پر دې اساس دا یوه موقع ده چې د ښځو د گروپونو د همغږۍ او فعالیت فضا ایجاد شي. تر مذاکراتو مخکې فعالیتونه د مذاکراتو پر اساسي کړنلاره او د راتلونکي حکومت پر جوړښتونو اغېز کولای شي. (Bell, ۲۰۱۳)

یادو شویو مسایلو ته په پام سره د سولې په برخه کې فعالې ښځې او د ښځو تر مشرۍ لاندې گروپونه د لاندې مواردو په رعایت سره د اوربند د هوکړه‌لیک په ایجاد کې جنسیتي اړتیاوو ته ځواب وویلاي شي:

- د سولې اړوند پروسو کې تر خبرو وړاندې په مختلفو کچو لکه (دولت، رسنیو، نړیوالو کنفرانسونو او نورو غونډو) کې د جنسیتي اړخونو پیاوړي کول، چې د مذاکرې لوري له هماغه پیله د ښځو د حقونو ملاتړ ته ژمن شي. د بېلګې په توګه په افغانستان کې د ښځو فعالو گروپونو لکه "زموږ غږ"، "زموږ راتلونکی"، "د افغان ښځو شبکې" او "له یو بل سره زورور" نړیوالو مشرانو لکه د المان، اندونیزیا، ناورې، قطر، د امریکا متحده ایالاتو او ازبکستان رهبرانو ته لیک ولیکه، په هغه کې یې ترې غوښتي و چې د سولې د یوې داسې ټولشموله پروسې ملاتړ وکړي چې د ټولو افغانانو د اساسي بشري حقونو ساتنه وکړي. په همدې حال کې دوی د ښځو حقونو ته د زیاتې پاملرنې، د ښځو د سیاسي مشارکت او بې‌طرفۍ غوښتنه وکړه. دغه موضوع له نیوکو سره مخ شوه؛ په تېره بیا طالبان پر دې نظر دي چې د ښځو پر حقونو ټینګار د خاصو حکومتي کړیو او بهرنیانو مفکوره ده. د ښځو اړوند دغه نظر د افغانستان د ټولو ښاري او کلیوالي ښځو له خوا، د ولایتونو په کچه د سولې د شوراګانو او او همدارنګه د سولې د هوکړه‌لیک په اوږدو کې د هېواد د اړتیاوو په اړه په محلي خبرو اترو کې هم رد شوې ده.
- (Ahmadi and Parkes, ۲۰۲۰)
- د سولې د معمارانو او په سیمه‌ییزه کچه د سولې د رهبرانو په توګه د ښځو د پراخ او برابر گډون په اړه ډاډ تر لاسه کول؛ له دې ډلې د خبرو اترو او باور جوړونې اړوند اقداماتو او همدارنګه د مذاکرې او منځګړو په ټیمونو کې د جنډر او متخصصانو شاملول. د بېلګې په ډول، په ۲۰۱۹ کال کې ۱۵۰۰۰ افغان مېرمنو د سولې په یوه جرګه کې، چې یوه دودیزه مشورتي جرګه وه، گډون وکړ. د مېرمنو د دودیز مشارکت دغه ښکاره بڼه د افغانستان د مختلفو سیمو مېرمنو له خوا په پراخه کچه د سولې لپاره د دوی د غوښتنو او لیدلوریو اړوند د قاطع څرګندونو سبب شوه چې د بې‌قیده او شرطه اوربند غوښتنه هم پکې وه. (Ibid. Islamic Republic of Afghanistan, ۲۰۱۹). تر دې وړاندې هم له هر ولایت او لرو پرتو سیمو څخه تر (۲۵۰۰۰۰) د ډېرو افغان ښځو او نجونو لاسلیکونه راټول کړل، دوی له ۲۰۱۴ کال راهیسې د اوربند او سولې غوښتونکې وې. دغه لاسلیکونه یې د ملګرو ملتونو عمومي منشي ته د رسېدو په افغانستان کې د ملګرو ملتونو مرستیال دفتر (یوناما) ته وسپارل. (UNAMA, ۲۰۱۴). پر دې اساس ښځې نه یوازې د شخړو په حل او فصل او منځګړتوب کې اساسي رول لري، بلکې د سولې پروسې ته د مخکنيو حاشیې ته شویو گروپونو په راوستلو او له سولې د پراخ عمومي ملاتړ په ایجاد کې هم رول لري.
- د خپلې ونډې د ټاکلو لپاره پر سیاستوالو، قانون جوړوونکو، نړیوالو مرستندویانو او منځګړو هېوادونو فشار راوړل، په ایډیال حالت کې د اوربند د هوکړه‌لیک په تیارولو کې د ښځو ۵۰ سلنه، گډون او د امکان په صورت کې مذاکره‌چیانو ته د تخنیکي روزنې ورکول.
- د ټولو مذاکره‌چیانو د تخنیکي روزنې اړوند بودجې د تأمین لپاره د دولت او نړیوالو مرستندویو بنسټونو او سازمانونو

- هڅول، په ځانگړي ډول د مذاکراتو گډونوال امنيتي پرسونل ته په اوربند کې د جنسيتي اړخونو اړوند روزنه ورکول. له نړيوالو مرستندويو موسسو سره د مالي سرچينو د برابرولو لپاره خبرې، چې د ښځو پراخ پارکۍ د سولې په مختلفو پړاوونو کې گډون وکړای شي.
- د ټولنې او مدني ټولنې په کچه د سولې پروسو کې د ښځو د تعامل له لارې د اسانتياوو د بېلگو مستندول (د شويو هوکړو غوندې). د بېلگې په ډول افغانستان کې ښځو په برياليتوب سره جنگيالي دې ته هڅولې دي چې د سولې په خبرو کې گډون وکړي، د شراچوونکو له مېرمنو سره يې د زندانيانو د خوشي کولو لپاره د همغږۍ اسانتيا رامنځته کړې ده (Jacevic، ۲۰۱۴) او په ښوونځيو او د مدني ټولنې په بنسټونو کې له سختدریځۍ سره د مقابله لپاره کار شوی دی. (Rahmani، ۲۰۲۰)
- د امکان په صورت کې له عامو خلکو، په تېره بيا له ښځو سره، د سيمه ييزو مشورو کول، چې د جنډر اړوند تفکيک شوي معلومات، ليدلوري او تجربې راټول کړي، چې په مختلفو برخو کې د خلکو پراخ تنوع په نظر کې نيسي. په دې مشورو کې بايد د ټولو مواردو اړوند، لکه د خلکو د مختلفو ډلو له خوا د بشر حقونو له سرغړونو نيولې تر امنيتي مسايلو، لکه د بريد اړوند لومړنيو ښو نښانو، سيمه ييز امن، د ټولنې او شتمنيو د ساتنې او نورو برخو اړوند معلومات راټول شي. د بېلگې په توگه، د افغانستان د بشر حقونو خپلواک کمېسون (AIHRC) د هغو جگړو د جنګي جنايتونو او د بشر حقونو د نقض پراخه او ژوره مستندسازي کړې ده چې له ۱۹۷۸ نيولې تر ۲۰۰۱ پړاو کې شوې دي او په پايله کې يې د جگړو او بريدونو د نقشې يو (ناخپور شوي راپور ۲۰۱۲) تيار شوی دی.
- د دې ډاډ ترلاسه کول چې د جنسي تاوتریخوالي مذنوبين او مسولين چې د جگړو پر مهال يې جنسي تاوتریخوالي ترسره کړي په دې خبرو کې له گډونه څنډې ته شي او په عمومي ډول د سولې له پروسې، په دولت کې له ادغام او له امنيتي سيستمونو حذف شي.

۲ ضمیمه. د اوربند په هوکړه لیک کې د ښځو د گډون شواهدو او د جنسیت اړوندو مقرراتو ته کتنه

آن د اوربند تر ټولو لومړني هوکړه لیکونه، بې له دې چې د ښځو د استازولۍ او جنسیتي برابری اړوند خبره وشي، جنسیتي پایلې لري. دغه چاره به، لکه د سریلانکا اړوند قضیه (لاندې متن ته مراجعه وکړئ)، د ډېرو بدو پایلو سبب شي. په همدې حال کې په هغه صورت کې به هم دغه موضوع به د سولې پروسې په راروانو پړاوونو کې د ښځو د گډون تضمین و نه کړي چې د سولې په هوکړه لیک کې د جنسیت اړوند مقررات وسنډول شي. (لکه د میاغاړ هېواد په بېلگه کې چې یې وینو) پر دې اساس لاندې څو بېلگې د سولې په هوکړه لیکونو کې د جنسیتي مقرراتو د سنجولو او د ښځو د گډون څرنگوالی راښيي. همدا ډول دغه بېلگې په ضمني ډول په راتلونکو خبرو او هوکړه لیکونو کې د ښځو د گډون څرنگوالی او زیات تعامل او د سولې د پروسې د څارنې او اجرااتو بهیر هم څرگندوي.

د کانگو ډیموکراتیک جمهوریت (۱۹۹۹-۲۰۰۳):

په ۱۹۹۹ کې د لوساکا په اوربند کې په ځانګړي ډول د جنسي تاوتریخوالي ترسره کول د بشر حقونو د نقض او په پایله کې د اوربند د نقض په توګه ذکر کړل. د سولې پروسې په جریان کې د جنسیت اړوندو تعاملاتو او مقرراتو پر تعقیب باندې ډېر ټینګار وشو. هغه هوکړه لیکونه چې د دې په تعقیب لاسلیک شول، په ملي بنسټونو کې یې د ښځو استازي د ۳۰ سلنه ونډې له لارې وټاکل. همدا ډول دغو هوکړه لیکونو د ښځو لپاره د هغوی د حقونو په چوکاټ کې د څو بنسټونو او دولتي ادارو پر ایجاد ټینګار کاوه، چې لاندې بېلګو ته یې اشاره کولای شو: د فاميلي چارو او ښځو چارو د یو وزارت ایجاد؛ د کار مساوي حقوق، د رایې حق او زده کړو ته د لاسرسي حق، رواني پیاوړتیا، پورونو ته لاسرسی، د هوکړه لیکونو د عملي کولو په برخه کې د ښځو د مختلفو ډلو داخلول او د ملي حقیقت او روغې جوړې په کمېټه کې د جنسي تاوتریخوالو د ثبت لپاره د بنسټ رامنځته کول.

مهمې موندنې: د ښځو د مشارکت لپاره د هغوی ونډه او همدا رنگه په دولتي ادارو کې د هغوی لپاره د ځانګړو ادارو او څانګو شتون، چې د ښځو په چارو پورې اړوند خدمات عرضه کړي، د سولې په پروسه کې د مېرمنو اغېزمن گډون ته لاره هواروي او په دې برخه کې د دولت لخوا اصلاحات خورا مهم بلل کېږي.

میاغاړ (۲۰۱۵)

۲۰۱۲ او ۲۰۱۵ کلونو تر منځ د میاغاړ دولت له قومي وسلوالو ډلو سره، چې د (EAOs) په نوم پېژندل کېږي، د سراسري اوربند د په موخه یو لړ هوکړه لیکونه لاسلیک کړل. د دغو چارو مهمه برخه په ۲۰۱۵ کې ترسره شوه، هغه وخت چې د ۱۶ وسله والو قومي ډلو له منځه یې له ۸ ډلو سره د سراسري اوربند هوکړه لیک لاسلیک کړ. وروسته په ۲۰۱۸ کی دوه نورو ډلو هم دا لاستیک وکړ. د دې پروسې د ټولشموله کېدو په خاطر له فشارونو سره سره د مدني ټولنې فعالان او ښځې تر ډېره حده له دې پروسې څنډې ته کړل شوې. د سراسري اوربند د دوه کلنو مذاکراتو په لړ کې په کلي ډول پنځه سلنه ښځو گډون درلود. د لېږل شوي پلاوي د ۱۵ لوړپوړو غړو له ډلې یوازې ۲ یې مېرمنې وې. د پام وړ ټکی دا دی چې د ۲۰۱۵ کال په جون کې له دې دوو مېرمنو یوه یې، چې (Zipporah Sein) نومېده د پلاوي د مشرې په توګه وټاکل شوه. بله مېرمن چې (Saw Mra Raza Lin) نومېده، د لېږل شوي پلاوي له ۱۳ غړو یوازېنۍ مېرمن وه چې په ټول هېواد کې د اوربند د همغږۍ په ټیم (NCCT) کې وه. دغه ټیم چې له ۱۶ اصلي وسله والو ډلو جوړ و، هوکړه وکړه چې د سراسري اوربند پر یوه واحد سند کار وکړي. هم د خبرو لپاره د لېږل شوي پلاوي ټیم او هم د سراسري اوربند د همغږۍ ټیم په خپل ترکیب کې دوی ښځې د رسمي تخنیکي د سلاکارانو په توګه درلودې. د دولت د خبرو کولو د رسمي پلاوي په ترکیب کې، چې د سولې د کاري کمېټې په نوم یادېده، له ۵۲ غړو ۲ مېرمنې چې د پارلمان غړې هم وې شاملې وې. ددرېیم پلاوي په مرکزي کمېټه کې، چې د سولې د کاري کمېټې په نوم یادېده او ۱۱ غړي یې درلودل، هیڅ مېرمن شامله نه وه. په نهایت کې د اوربند

د سراسري هوکړې په لاسليکونکو کې ډېرې لږې ښځې شاملې وې، داسې چې د ۱۰ لاسليکونکو له ډلې چې د دولت له لوري معرفي شوي ول، يوه مېرمن، د وسلوالو قومي ډلو د ۲۴ لاسليکونکو له ډلې يوه ښځه، د ۲۱ لاسليکونکو ناظرينو له ډلې دوې ښځې او د نړيوالو ناظرينو په ډلې کې هېڅ ښځې حضور نه درلود.

د اوربند ۱۲ پاڼې هوکړه لیک بیاخوړه د ښځو اړوند مواردو او د جنسیت د موضوع اړوندو دریو برخو ته پام وکړ: اساسي اصول، د ملکيانو ساتنه او په سياسي خبرو کې گډون. د یادولو وړ ده چې جنسي تاوتریخوالی له ملکيانو د ملاتړ تر بند لاندې ذکر شوی و، خو په داسې کمزورې ژبه اشاره ورته شوې: "د جنسي تاوتریخوالي مخنیوی باید وشي." په داسې حال کې چې ټمه وه جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي ته په صراحت سره د هوکړه لیک د نقض په توګه کتل شوي وای. همدا ډول د جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي د پیدا کېدو د مواردو د ارزونې لپاره هېڅ مېکانیزم نه و او دغه دنده د څارنې له ګډ تيم څخه چې له دولت، اردو او وسله والو قومي ګروپونو جوړ و، پر غاړه و. دا کار ملکيانو ته د دغو مواردو په نظارت او څارنه کې ډېر کم رول ورکوي. د هېواد په کچه د ښځو د ګډون لپاره د طرحې او تطبيق د څارنې تيمونو ته ونډه نه ده ورکړل شوې. په نهایت کې د اوربند اړوند هوکړه لیک کې ذکر شوي دي چې د سياسي خبرو په پروسو کې به د ښځو "شمېر/ مناسبه اندازه" په پام کې ونیول شي. حال دا چې په دې سند کې د "مناسب شمېر" اړوند څه نه دي ویل شوي. په داسې حال کې چې د ښځو د ۳۰ سلنه ونډې خبره کېده، خو دغه موضوع د سراسري اوربند د هوکړه لیک په ورستي متن کې واضح شوې نه ده.

د سراسري اوربند د هوکړې لاسلیک د سولې اتحادیې د کنفرانس (UPC) په نوم د سولې د رسمي پروسې د پیل سبب شو، چې دغه پروسه د ۲۰۱۶ په لومړیو کې پیل شوه. د سراسري سولې په هوکړه لیک کې د "شمېر/ په سياسي خبرو کې د ښځو د استازولۍ لپاره مناسب شمېر" تریادونې وروسته د سياسي خبرو چوکاټ ته انتقال شوه چې ښکېل لوري یې په مذاکره کوونکي پلاوي کې د ښځو د ګډون لپاره ۳۰ سلنه ونډې ورکولو ته هڅول. په دې حال کې د سولې خبرو په مشترکه اتحادیه (UPDJC) کې، چې د سولې کنفرانس رهبري کوونکې بنسټ و، یوازې دوو ښځو فعالیت کاوه. د سولې اتحادیې د لومړي کنفرانس د تشکیل په وخت اووه سلنه ښځې وې. سره له دې چې دغه کچه د ۲۰۱۸ تر جولای پورې ۲۲ سلنې ته لوړه شوه، خو د ۲۰۲۰ تر اګسټ پورې بېرته ۱۷ فیصدو ته راټیټه شوه. (د بهرنیو اړیکو شورا، ۲۰۲۰). پر دې سربېره د ښځو د مشارکت ۳۰ سلنه معیار نورو تخنیکي بنسټونو، لکه د اتحادیې یا ایالت په کچه د پروګرام جوړولو او اجرا تيمونو ته پراخ نشو. له همدې کبله، هېڅ ښځې په ملي کچه د اوربند د څارنې په ګډه کمېټه او یا د همغږۍ په ګډ ګروپ کې حضور نه درلود.

جنوبي سوډان (۲۰۱۴-۲۰۱۵)

مهمې موندنې: په داسې حال کې چې د جنسیت اړوند د اوربند د هوکړه لیک متن نسبتاً پرمختللی دی او په صراحت سره د دریو جنسیتي بندونو ذکر پکې شوی، خو د اوربند د هوکړه لیک د مذاکرې د مېز په لومړنیو پړاوونو کې د ښځو نشتوالی ممکن د سولې په راروانو مذاکراتو کې د ښځو د محدود حضور سبب شي. لکه څنګه چې د میرمنو د ویستلو بیلګه او منطق په لومړي مرحله کې تنظیم شوې وه. ممکن ده چې دغه کار د ځانګړو جنسیتي سرغړونو اړوند د راټولو شویو راپورونو پر ډول او کیفیت مستقیم اغېز وکړي. له انتقادي نظره، له هغه ځایه چې د سراسري اوربند هوکړه لیک د سياسي خبرو لپاره بنسټ ایجاد کړ، خو د ښځو د ګډون په برخه کې د کمزورې ژبې استفاده، د سولې په پروسو کې، چې د اوربند د هوکړه لیک تر لاسلیک وروسته پیل شوې، د ښځو د ګډون لپاره یې کمه زمینه مساعده کړه (Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶). سربېره پردې، د حساب ورکونې میکانیزم نشتوالی یو عمده عامل وچې د سياسي خبرو اترو پروسې کې ۳۰٪ جنډر کوټې موافقه شوې او په پای کې د سولې په پروسه کې ښځې حاشیې ته وغورځېدې.

د ۲۰۱۴ په جنوري کې، د دښمنیو د درېدو لپاره د جنوبي سوډان د دولت او د سوډان د خلکو د یوې ډلې "د ازادۍ حرکت" تر منځ یو بهرنی هوکړه لیک لاسلیک شو. په مذاکراتو کې د ښځو د ګډون او معنادار حضور نشتوالی د ترلاسه شوې هوکړې پر جوړښت او تطبيق ډېر اغېز درلود. هغه پلاوی چې د جنوبي سوډان د دولت له لوري ټاکل شوی و د مذاکرې لپاره یې هېڅ ښځه نه وه ګومارلې، په داسې حال کې چې د مخالفانو د پلاوي په لس نفری ترکیب کې درې ښځې وې. د مذاکراتو

پروسي انحصاري بڼه درلوده او د مذاکراتو لنډ زماني جدول (پنځه اونۍ) د مدني ټولنې ډلې څنډې ته کړې. دا په داسې حال کې وه چې د جنوبي سوډان ښځې د جگړې له لومړيو ورځو داسې تنظيم شوې وې چې د تاوتریخوالي د پای ته رسولو غوښتنه او د یوې داسې ټولشموله پروسي پلوي به کوي چې په هغې کې ښځې او نورې بېلابېلې ډلې گډون وکولای شي. د هوکړه لیک تر لاسلیک وړاندې، چې په پایله کې ناکام ښکاري، د جنوبي سوډان رهبري ښځې په کامپالا کې "د تاوتریخوالي د سملاسي درېدو او د اوربند د څارنې او منځگړو په ټیمونو کې د لږ تر لږه ۲۵ سلنه ښځو د گډون غوښتونکې شوې." (لکه په "Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶" کې چې ویل شوي).

له دې سره، د دښمنیو د درېدو په هوکړه لیک (CoH) کې کارول شوې ژبې، چې یو اووه پاڼې سند و او د سولې لپاره یو جامع هوکړه لیک نه دی- د نقض په صورت کې د ښځو نظاري نقش او جنسیتي اړتیاوو ته ځواب نشو ویلای. په دغه سند کې دې ته هېڅ اشاره نه ده شوې چې ښځې، نجونې، سړي او ماشومان څه ډول په بېلابېلو ډولونو له جگړو اغېزمنېږي او هغه بېلابېل رولونه نه دي تشخیص شوي چې دغه ډلې یې لري. په دې سند کې جنسي تاوتریخوالی په واضح ډول منع بلل شوی و، سره له دې چې دغه مورد په کمزورې ژبه بیان شوی و: "ښکېلې غاړې باید له جنسي تېري ډډه وکړي..." خو سره له دې په یاد سند کې د جنسي تاوتریخوالي مستندې کړنې د خصومتونو د درېدو د هوکړه لیک نقض گڼل کېږي. همدا ډول په دې سند کې د جنسي تېري، ناسمې جنسي استفادې/ جنسي استثمار او یا جنسي تاوتریخوالي واضح تعریف موجود نه و.

همدا رنگه د خصومتونو د درېدو د هوکړه لیک د تایید او څارنې مېکانېزم (MVM) او د څارنې او تایید ټیمونه (MVT) ایجاد کړل، خو د جنسیتي تعادل او د څارنې او تایید په برخه کې د ښځو د حداقل ونډې اړوند هېڅ وضاحت موجود نه و. دا په دې ټولنو کې د ښځو د الزامي گډون او جنسیتي اړتیاوو ته د دغو بنسټونو د ځواب د اطمینان یوه له لاسه وتلې موقع وه. په حقیقت کې د تایید او څارنې ټیمونه چې د ۲۰۱۵ کال په لومړیو کې جوړ شول او د ټولو شپږو ټیمونو هر ټیم چې له ۱۳ کسانو تشکیل شوی و، تقریباً په بشپړ ډول د نورو هېوادونو له برحاله او تقاعد شویو نظامیانو څخه جوړ شوي وو. په داسې حال کې چې وروسته له جنوبي سوډان څخه د منځگړو د استخدام لپاره هڅې ترسره شوې چې د سیمه ییزو کمېټو د جوړولو مسوولیت یې درلود او ښځې د دې کار غوښتنو ته هڅول کېدې، خو په پایله کې فزیکي جوړښت؛ په ځېمو کې استوگنې ښځې له دې دندو منصرفولې. پر دې اساس د تایید او څارنې ټیمونو ځینو مسایلو ته لکه د ملکيانو (په ځانگړې توگه ښځو) ملاتړ او بشردوستانه لاسرسي ته پام و نه کړ، ځکه تر نظامي گامونو په څارنه او نظارت کې راحتوو. دغه کار د سیمه ییزې ټولنې له غړو سره د نه ایجاد شوي باور له امله د هوکړه لیک د مواردو د نیمگړې ارزونې او د تاوتریخوالي د دوام - په ځانگړې توگه د بې سنده جنسي او جنسیتي تاوتریخوالي سبب شو. یوازې تر هغه وروسته چې د جنوبي سوډان د عدالت غوښتونکو گروپ (د ښځو د گډون کاري ډلې) د تایید او څارنې د برخې له رهبري سره د ښځو د اندېښنو د شریکولو لپاره خپلې غوښتنې شریکې کړې او همدا ډول د امریکا دولت (د اصلي مالي ملاتړي په توگه) فشار وارد کړ، ډېرې ښځې استخدام شوې او د څارنې په ټیمونو کې هم د جنسیت اړوند اصلي جریان تایید او رامنځته شو او لږ تر لږه د ښځو د ټولنیز منځگړتوب اړوند درې پوستونه ډک شول. داسې استدلال وشو چې دغو ښځو له بشرپالو او ملکي ټولنو سره د اعتماد په ایجاد کې تر ټولو ډېر اغېز درلود (Barsa, Holt-Ivry and Muehlenbeck, ۲۰۱۶).

خو له دې سره سره د ښځو ډلو د جگړو د ختمولو په هغه تړون کې چې د ۲۰۱۵ په اګسټ کې وشو، حضور درلود.

همدا ډول د جنوبي سوډان د ښځو د بلوک له لوري د سولې په بهیر کې د یو دخپل اړخ په توگه یوې ښځې هوکړه لیک لاسلیک کړ. د ۲۰۱۵ کال هوکړه لیک د جنډر وزارت پر ایجاد پر تایید سربېره، ماشومان او ټولنیزه هوساینه، په وزارتونو او معینیتونو کې د قدرت د وېش په وخت کې د لږ تر لږه ۲۵ سلنه ښځو ونډه وټاکله. همدا ډول دې هوکړه لیک د مذاکرې پر پر دواړو اړخو الزامي کړه چې یو مشخص شمېر ښځې وزارتونو ته کانډیدې کړي. همدا ډول په هوکړه لیک کې د دې صراحت وشو چې جنسي تاوتریخوالی او جنسیتي پېښې به د اوربند نقضوونکي موارد گڼل کېږي. سربېره پر دې، دې هوکړه لیک له فساد سره د مبارزې، د اساسي قانون د تعدیل، امنیت، بیا رغونې، د خساراتو جبران او اقتصاد اړوند کمېسونو

کې د ښځو استازولي تضمین کړه او ښځو ته د پور ورکولو د اسانتیا لپاره یې د ښځو د شرکتونو د پراختیا صندوق ایجاد کړ. دې هوکړې همدا ډول د ښځو د ټولنیزې هوساینې تیاري ته لومړیتوب ورکړ او جنسیتي عدالت یې د اساسي قانون د یو اصل په توګه تضمین کړ. بالاخره دغه هوکړه لیک په اوربند کې د ښځو د بلوک په ځایولو، د واک د لېږد د امنیتي ترتیباتو پر څارنه او د د فاع او امنیت په ستراتیژیکې اړونې سره، ښځې د هوکړه لیک د اجرا پړاو ته راوستې.

📍 Faiz Mohammad Kateb Road, Darulaman, PD
6th, Kabul, Afghanistan
☎ 020 250 0676
✉ aihrc@aihrc.org.af
🌐 www.aihrc.org.af
📘 facebook.com/AIHRC
🐦 twitter.com/AfghanistanIHRC
📷 Instagram: instagram.com/AfghanistanIHRC
🌐 LinkedIn: linkedin.com/company/AIHRC/

📍 Afghanistan Country Office
UNOCA Compound, Jalalabad Road
📍 Postbox n° 949
Kabul, AFGHANISTAN
☎ 0093 79 963 3235, 0093 70 773 7690
✉ info.afghanistan@unwomen.org
🌐 afghanistan.unwomen.org
🐦 @unwomenafghan
📘 @unwomenafghanistan

۱۶ جون ۱۳۸۱

